

Духовното изпълване идва там, където идва края на користните молитви, където свършват амбициите. Когато Бог ни дава обещание за нашето служение за Него, ние не знаем, че ще ни се наложи да преминем през процес на подготовка, включващ умирането за себе си, трениране в търпение и смирение, преди Бог да изпълни обещанието Си. Заради нашето желание да видим изпълнението на Божието обещание, ние се изпълваме с амбиция-първия мотив, който възниква в духовно незрелите хора. Ние приличаме на учениците, които, няколко дни след възкресението на Исус, вече задаваха въпроса: "Господи, сега ли ще възвърнеш на Израил царството?"

Тълковния речник ни казва, че амбицията е искрено желание на някой да постигне или известност, или богатство и слава, тя е готовност да се стремиш към това. Думата за „амбиция“ в съвременните преводи на Библията, е преведена като „разпри“. Амбициите са много измамни. Те могат да ни из-

глежда като послушание, но доколкото не познаваме Господа, с времето установяваме, че ние слушаме техния глас, а не Божия. **Когато имаме амбиции, ние се опитваме да изпълним Божията воля с човешки сили. Амбициите са готови да унищожат всичко, което стои между тях и духовното изпълване. Ние търсим пробив, успех, но Бог иска да преживеем крушение. Работата е в това, че за да се изпълним с Духа, трябва да умрат амбициите. Ние трябва да разберем разликата между амбицията и служението, а тя е тази: Служението е призив не за водачество, а за умиране.**

Ние трябва да вземем своя кръст. Исус е казал: "Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва." (Лука 9:23)

Да носим кръста е единствената възможност да умрем за пречещите ни амбиции. Поради това е необходимо нашето разбиране за успех да се промени. Амбицията разбира успеха ка-

то известност, признание и похвала от хората, Бог казва, че успехът е в това, да приличаме на Христос.

За да се развие характера на Христос в нас, Бог ни дава възможности за уподобяване, които ни пречат да вземем кръста си. Често тези трудности идват под формата на обиди. Когато дойде обида, трябва да се избере едно от двете – или обидата, или кръста. Вие ще знаете, че сте се поддали на обидата, ако когато се обърнете назад си спомняте по-ясно това, как хората са ви обидили, а не това, което Бог е направил за вас. **Нашия Отец допуска да дойдат обидите, защото Неговата цел не е да създава църкви, да покорява градове или да устройва съживления, Неговата цел е ние да приличаме на Христос!** Бог иска ние да се научим да прощаваме обидите и да ги използваме като възможност да растем в любовта.

„Защо Господ не ме защитава от трудностите?“ – ще попитате вие. Той ви защитава и вашата защита е в носенето на кръста! Кръста представлява съвършената любов в живота ви! Ако не носите кръста, вие губите любовта!

По пътя към вашето духовно израстване ще се срещате с много възможности да се препънете. Малко са тези, които носят кръста през целия си живот. Но само постъпващите така намират истинското удовлетворение.

Ние трябва да можем да кажем като Павел: "Аз умирам всеки ден."

Призива за служение е призив за смърт! Ние можем да водим хората само до степента, в която ние сме умрели за самите себе си.

Всичко останало е просто религия, без сила!

Когато е бил на Земята, Исус се е стремил да подготви учениците Си за пред-

стоящите трудности. Предупредил ги е, че ще дойде време, когато Той ще бъде охулен, бит и разпнат. Невероятно е, но точно след тези думи, майката на Йоан и Яков иска от Исус да изпълни амбициите на семейството ѝ. Тя иска от Него: "Заповядай тия двама мои сина да седнат, един отдясно Ти, а един отляво Ти в Твоето царство." (Матий 20:20-21)

Тя е мислела за успех, за позиция и чест, а Исус е мислел за бичуване, подигравка и смърт. Тя е търсела корона, а Христос посочвал към кръста.

Отговорът на Исус е предназначен да застави да млъкнат не само нейните амбиции, но и нашите: "Не знаете какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз имам да пия, или да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам?" (Матей 20:22) Учениците Му отговорили, че могат, но тогава те не са имали дори малка представа, каква цена ще им се наложи да заплатят за това. Исус е казал на учениците Си, „Моята чаша наистина ще пиете и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите, но да седнете отдясно Ми и отляво Ми не зависи от Мене..." (Матей 20:23) Всъщност, Той им казал: "Не мога да изпълня вашите амбиции, мога да ви покажа само как да умрете."

По същия начин и ние трябва да прием „чашата“, която Исус е описал. Нейното съдържание не се съгласява с амбициите: "Който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител, и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга, също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но дойде да служи, и даде живота Си откуп за мнозина." (Матей 20:26-28) **Какво има в „чашата“? - Елементи, които причиняват страдание заради любовта.** Павел пише за източника на сила в живота си: "Угнетявани сме отвсякъде, но не сме сломени, в недоумение сме, но не до отчаяние, гонени сме, но не оставени, повалени сме, но не погубени. Всякога носим в тялото си умирането на Господа Исуса, за да се открие в тялото ни и животът на Исуса." (2 Коринтяни 4:8-10)

Какво означава „умирането на Исус“? Това е да умираш така, както умря Исус, казвайки: "Отче прости им." Единствения начин за удовлетворяване на амбицията е този - ние да бъдем амбициозни в смъртта (умирането за себе си) заради спасението на другите! - „Защото ние, живите, винаги сме предавани на смърт за Исуса, за да се изяви и животът на Исуса в нашата смъртна плът. Така че смъртта действа в нас, а животът - във вас." (2 Коринтяни 4:11-12) Това е и сърцето на служителя, към което е призван всеки вярващ - ние се предаваме на смърт, за да може да се прояви в нашата смъртна плът самия живот на Исус и Неговата същност.

Амбициите ни подвеждат, но смъртта за себе си води до изявяването на живота на Исус. И това е истинският успех!

Превод: Светлина за теб